

ПРОТОКОЛ

№ 16018

гр. София, 27.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 2-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА

Съдебни Нели Цв. Миховска

заседатели: СТЕФКА П. ДИМИТРОВА

при участието на секретаря НАДЕЖДА В. ПОПОВА
и прокурора С. Д. Г.

Сложи за разглеждане докладваното от ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА Наказателно дело от общ характер № 20231110209954 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 15:00 часа се явиха:

ПОДСЪДИМИЯТ А. А., редовно призован, явява се лично. За него се явява адв. Е. Х., упълномощен защитник от досъдебното производство.

СЪДЪТ, имайки възможността и при условията на непосредственост да се убеди, че подсъдимия не владее говоримо български език на нужното ниво, позволяващо да реализира пълноценно своята защита, а по негови данни владее турски език, намира, че с оглед охраняване в пълнота на неговите права има основание да назначи за нуждите на настоящото производство преводач от и на турски език, в лицето на явяващия се такъв Б. Н. М..

Б. Н. М.: Мога да осъществя превода, в случай че бъде назначен по делото.

СЪДЪТ приема, че се разкриват предпоставки за назначаване за нуждите на настоящото производство на преводач по отношение на подсъдимия, от и на турски език, в лицето на явяващия се такъв, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

НАЗНАЧАВА на подсъдимия А. А. за нуждите на настоящото съдебно

производство преводач от и на турски език Б. Н. М..

СЪДЪТ СЧЕМА САМОЛИЧНОСТ НА ПРЕВОДАЧА:

Б. Н. М., ЕГН *****, български гражданин, неосъждан, без дела или родство със страните.

СЪДЪТ предупреди преводача за отговорността по чл.290, ал.2, вр.ал.1 от НК.

ПРЕВОДАЧЪТ: Обещавам да извърша достоверен превод.

ОЩЕТЕНО ЮРИДИЧЕСКО ЛИЦЕ „XXX“ ЕООД, се представлява от адв. ЧД.

СРП, редовно уведомена, изпраща прокурор С. Г..

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се продължи хода на разпоредително заседание.

СЪДЪТ, на основание чл.248, ал.1 от НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОДЪЛЖАВА ХОДА НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ.

Подсъдимият е със снета самоличност в предходното съдебно заседание.

СЪДЪТ РАЗЯСНЯВА правата на подсъдимия в настоящото производство, включително предоставената му правна възможност за разглеждане на делото по реда на диференцираните процедури, установени в Глава 27 от НПК.

ПОДСЪДИМИЯТ: Разбирам правата си в процеса. Нямам искания за отвод на съда, прокурора и секретаря.

ЗАЩИТНИКЪТ: Нямам искания за отводи на съда, прокурора и

секретаря.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отвод.

ОЩЕТЕНОТО ЮРИДИЧЕСКО ЛИЦЕ: Нямам искания за отвод. Поддържам предявения граждански иск за сумата от 100 000,00 лева, както и молбата за конституиране на дружеството в качеството на частен обвинител.

СЪДЪТ РАЗЯСНЯВА на участниците в разпоредителното заседание въпросите по чл. 248, ал. 1, т.1 до т.8 от НПК, които следва, да бъдат обсъдени.

ПРОКУРОРЪТ: Госпожо Председател, делото е подсъдно на СРС и няма основания за неговото спиране или прекратяване. Държавното обвинение счита, че на досъдебното производство не са допуснати отстраними съществени процесуални нарушения, които да са довели до ограничаване на правата на подсъдимия или на пострадалия. На този етап не можем да направим изявления, че са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила, тъй като не сме събрали необходимите предпоставки за това. Имаме информация само, че вредите са възстановени и обсебените вещи са върнати на правоимащото лице. Считаме, че няма основания за разглеждане на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия, резервен съдебен заседател, за назначаването на защитник, такъв подсъдимият има, вещо лице, преводач или преводач на жестов език, както и за извършване на съдебно-следствени действия по делегация. Т. 6 изисква от нас да кажем по отношение на взетите мерки за процесуална принуда. Безспорно мярка за процесуална принуда не е вземане. В кориците на делото виждам, че има мярка „Забрана за напускане пределите на страната“. Държавното обвинение счита, че мярка за неотклонение не бива да се взима, с оглед процесуалното поведение на подсъдимия, който се явява в настоящото съдебно заседание и не дава повод за неговото отлагане. На този етап нямам искания за събиране на нови доказателства.

ОЩЕТЕНОТО ЮРИДИЧЕСКО ЛИЦЕ: Поддържаме изцяло становището на прокуратурата. Относно размера на предявения иск ще

предоставим на съда доказателства в хода на бъдещите съдебни заседания. Това е.

ЗАЩИТНИКЪТ: Почитаеми районни съдии, ние сме изготвили отговор в указания от Съда срок, но считаме да маркираме нашите отговори по въпросите на чл.248 от НПК. Считаме, че делото е подсъдно на съда. Няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Нямаме оплаквания за допуснати съществени и отстраними процесуални нарушения, което да е довело до ограничаване правото на защита на обвиняемия. С оглед позицията, която сме изразили в отговора, моят подзащитен желае разглеждане на делото по общия ред, без да се прилагат диференцираните процедури на чл. 371 и възможността да се сключи споразумение с прокуратурата за решаване на наказателната му отговорност по този процесуален ред. Развили сме довод във вр. с чл.248, т. 6, както и с разпоредбата на чл. 270 от НПК, искаме да бъде отменена взетата мярка за процесуална принуда, а именно наложената забрана за напускане на страната и в тази връзка ще представя писмени доказателства за това каква е трудовата заетост на подсъдимия. Той вчера, поради объркване и недобро владееие на говоримия български език, вместо длъжността „преводач“, каза, че работи като „продавач“. Ние носим трудови договори, граждански договори, че той работи като преводач в българско търговско дружество от производствен характер. Нямаме искания засега за събиране на нови доказателства, извън това, което ще представим срещу оплакването за наложената забрана за напускането на страната, която несъмнено е вид мярка за процесуална принуда. Тази мярка е наложена от уважаемата прокуратура след приключване на досъдебното производство. Не ни беше предявена, както би трябвало и не правим довод за нарушение на процесуалните правила и права, но искаме да се произнесете с отделно определение по нашата жалба и настояваме за отмяна на забраната за напускане и пътуване извън страната.

По въпросите на чл. 248, ал. 2 от НПК, като защитник на подсъдимия, съм длъжна да се произнесе по искането на пострадалото дружество „XXX“ ЕООД да бъде конституирано, като процесуален участник в наказателния процес в две хипотези, като граждански ищец и като частен обвинител. Първо, по искането за конституиране като граждански ищец на „XXX“ ЕООД,

считам, че молбата не следва да бъде уважавана на две основния. Молбата, с която пострадалото физическо или юридическо лице желае да предяви граждански иск в наказателния процес поначало е допустима, но молбата трябва да отговаря на всички изисквания за една редовна искова молба, такива изисквания, каквито предполага ГПК. В конкретната молба, която е депозирана в срок, молителят „XXX“ ЕООД, чрез неговия управител М Г., не е изложила никакви факти защо се претендират съображения и данни да бъде приет за съвместно разглеждане граждански иск, в размер на 100 000, 00 лева. По начало, в наказателния процес няма пречка да се претендира за съвместно разглеждане граждански иск, с който да се обезвреди пострадалия за вредите, които са пряка и непосредствена последица от престъплението, т. е., вредите трябва да бъдат визирани такива, каквито са в диспозитива на обвинителния акт и в неговата обстоятелствена част, защото обвинителният акт е този, който определя фактическата и правна мярка на обвинението. На второ място, на плоскостта на основателността на иска, такъв не бива да бъде оставен за разглеждане, тъй като уважаемата прокуратура в обвинителния акт е приела и е посочила в изложението и в справката към него, че вредите от повдигнатото обвинение по чл. 206, ал. 1 от НК, са възстановени и има доказателства за това в делото. Първо, на 16.06.2023 г., разследващият полицай, който е провел досъдебното производство, е оформил разписка, с която е върнал на „XXX“ ЕООД изетите и предадени в досъдебното производство 2 бр. мобилни телефони, с конкретен номер и един преносим компютър-лаптоп. Това е станало с постановление, в което наблюдаващият прокурор Милен Г. е дал становище, че няма спор за собствеността на тези предмети и е дал разрешение да бъдат върнати на пострадалото търговско дружество.

Относно молбата, с която „XXX“ ЕООД е поискал да се конституира в наказателния процес по конкретното дело, като частен обвинител, считаме, че това искане е процесуално недопустимо. Нашият НПК допуска конституирането на пострадали от престъплението само когато този пострадал е физическо лице. Тази забрана за юридическите лица да се конституират като частни обвинители и да упражняват права, сходни с тези на прокурора – да обжалват присъдата, да обжалват размера на наказанието, нашият НПК обвързва единствено с физическо лице и това произтича от разпоредбата на чл. 74, ал.2 НПК, който казва, че при смърт на лицето, това

право преминава върху неговите наследници. Законодателят визиращ единствено физическото лице, а не другите участници, каквито се явяват корпорациите, търговските дружества, сдруженията с нестопанска цел и други, които се визират в Закона за лицата и семейството и в Търговския закон. Ето защо, Ви моля да отхвърлите искането, да не допускате „XXX“ ЕООД до участие, като частен обвинител в настоящото наказателно производство.

Позволете ми, във връзка с развитото искане за отмяна на забраната за пътуване и за напускане на страната, да кажа няколко думи. Подсъдимият А. А., защото А. е неговото лично име и не знам как е издаден документът за пребиваване в България, като е посочена първо фамилията му, но той има установено местожителство, работи, продължително време-повече от 10 години пребивава в България, където е следвал медицина. След това не е успял да се дипломира. Започнал е да се издържа. Започнал е да следва в друг колеж и за да не го издържат неговите възрастни родители, той междувременно работи по граждански договор във „Ф“ ЕООД. Работил е от началото на 2023 г., а от 25.07.2023 г. има нов граждански договор, на длъжност „превод при срещи с клиенти“, с конкретни задачи. Дори на 27.07.2023 г., когато е пътувал със своя работодател за Македония за търговски преговори, е бил спрял, защото дотогава не е знаел, че на 17.07.2023 г. прокуратурата му е наложила забрана за пътуване. Представям три граждански договора - от 20.01.2023 г., от 04.04.2023 г., една командировъчна заповед за пътуването му до Македония, което не е могло да бъде осъществено, защото е наложената забрана за пътуване. Подсъдимият има и трети договор от 25.07.2023 г. Подсъдимият е бил много коректен. Въпреки разпореждането на съдията да се връчи чрез съдебна охрана обвинителния акт и разпореждането, подсъдимият се яви в същия ден, в който книжката бяха получени в съдебна охрана, както дисциплинирано в партера получи и разпореждането и обвинителния акт. Желанието му да се предостави на съда, за да не осуеотява и шиканира процеса, сочи ненужността на наложената забрана.

ПРОКУРОРЪТ: По отношение на гражданския иск, госпожо Председател, прокуратурата счита, че не бива да бъде допускано съвместното разглеждане в настоящото производство. Причините за това са следните: В

молбата, депозирана от М Г., в качеството ѝ управител на „XXX“ ЕООД, действително са посочени вреди в размер на 100 000, 00 лева. Не е посочено от какво произтичат, какви са вредите. В този смисъл, колегата е права, че не са изпълнени изискванията за реквизит, т. е. молбата не отговаря на необходимите изисквания, но не е това единствената причина. Другата причина е, че е повдигнато обвинение за обсебване на вещи, на стойност 1680,00 лева. Няма спор, че гражданският иск може да се повдигне и за големи вреди от съставомерните, да се претендират и пропуснати ползи, и лихви, но фрапираща е разликата. Това означава, че ще трябва да се депозират допълнителни доказателства, да се извършват допълнителни процесуални следствени действия, които прокуратурата счита, че ще затруднят производството. Считаме, че молбата не отговаря на необходимите реквизити, които следва да бъдат поправени и считаме, че ще затрудни настоящото съдебно производство. По основателността, разбира се, не му е време сега да се произнасяме.

Безспорно е и в теорията, и в практиката, че юридическото лице не може да се конституира като частен обвинител. Няма нужда сега да цитираме членове и решения.

Поглеждам заповедите за гражданските договори. Прокуратурата е озадачена. Очевидно, в настоящото съдебно производство се налага да ползваме преводач, докато господинът срещу възнаграждение ще извършва преводи с клиенти на български език. Действителен ли е този договор? Съставен е, може би за нуждите на настоящия процес? Очевидно той няма нужда от преводач. Той работи като такъв, представяйки този договор, като основание, че той не би напуснал държавата. Притеснена е Прокуратурата от съдържанието на този договор. Не може в един процес да се домогваме да доказваме, че той не владее български, за да получи правото да ползва преводач, а да представя договор, че владее български и че ще ползва този договор, за да получава възнаграждение по сключен договор с българска фирма и това да бъде основание, че той не би напуснал страната. Това е. Благодаря!

РЕПЛИКА НА ЗАЩИТАТА: Само да кажа, че в делото има граждански договор за същата функция от 27.01.2023 г., когато подсъдимият не е бил привлечен и е бил в неизвестност, че срещу него девет месеца вече, се води

наказателно производство в досъдебна фаза. Неговият възложител е преценил, че той му е необходим при сделките в Турция, че може да разговаря с потенциалните клиенти, да приема оферти. Той има затруднения да възпроизведе едни обяснения, в условията на един съвсем нормален стрес в наказателното производство, когато човек дори когато е свидетел, се притеснява, още повече, когато е подсъдим. Не са антидатираны договорите. Подсъдимият владее български език, но спецификата, правната терминология за него е недостъпна и заради това аз съм направила искане да бъде назначен преводач единствено във фазата на съдебното следствие, защото аз, като адвокат, който не владее турски език, напълно съм разбрала неговото становище. Не му е мястото да твърдим, че договорът за работата му като преводач и като търговски посредник е антидигиран, фиктивен, направен, с оглед на нуждите на процеса.

ПОДСЪДИМИЯТ: Поддържам казаното от адвоката ми.

СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание.

СЪДЪТ, след съвещание, като съобрази становищата на участниците в разпоредителното заседание относно въпросите по чл. 248, ал. 1 НПК, намира следното:

Делото е родово /арг. от противното от чл. 35, ал. 2 НПК/ и местно подсъдно на Софийски районен съд, като същевременно липсват основания за прекратяване или спиране на наказателното производство по чл. 250 и чл. 251 НПК.

При извършената служебна проверка досежно законосъобразното провеждане на досъдебното производство съдът намира, че на предходната процесуална фаза не са допуснати отстраними съществени процесуални нарушения, които да са довели до ограничаване правото на защита на подсъдимия по смисъла на чл. 249, ал. 4, т. 1 от НПК, а обвинителният акт отговаря на предвидените в разпоредбата на чл. 246, ал. 2 НПК императивни изисквания и на установения в ТР № 2-2002-ОСНК на ВКС минимален задължителен стандарт, предпоставящ неговата законосъобразност от формална страна. При изготвянето му не са допуснати и очевидни фактически

грешки, които да налагат тяхното отстраняване по реда на чл. 248а, ал. 1 НПК.

Съобразявайки изявленията на подсъдимия, неговия защитник и прокурора в днешното съдебно заседание, съдът намира, че делото следва да бъде разгледано по общия реда на глава XX от НПК с призоваване на свидетели и вещи лица. Не се разкриват основания за разглеждане на делото при закрити врати, за привличането на резервен съдия или съдебен заседател, за назначаване на резервен защитник, вещо лице, тълковник, както и за извършването на съдебни следствени действия по делегация.

По отношение на подсъдимия, съобразявайки изявлението му, че въпреки способността да чете и разбира писмения български език, в каквато насока не среща затруднения, не е овладял говоримо същия на нужното ниво и по-конкретно юридическия такъв, за да изрази волята си в пълнота, съдът е назначил преводач, с което действие да бъдат охранени в цялост процесуалните му права на страна в процеса.

На досъдебната фаза по отношение на подсъдимия не е взета мярка за неотклонение, като и към настоящия момент не се разкриват предпоставки за определянето на такова ограничение върху правната му сфера.

С постановление, изготвено и връчено на А. А. след предявяване на материалите по разследването срещу него, наблюдаващият прокурор е определил мярка за процесуална принуда „Забрана за напускане пределите на страната“.

След образуване на съдебното производство е постъпил писмен отговор от подсъдимия и неговия защитник, в който е отправено искане за отмяна на така наложеното ограничение. Последното ангажира и произнасянето на този съдебен състав по реда на чл.248, вр.чл.68, ал.7, вр.ал.6 от НПК относно наличието или липсата на предпоставки, обуславящи продължаване на мярката - дали лицето е привлечено в процесуалното качество на обвиняем за тежко умишлено престъпление и доколко от материалите по делото може да се направи обоснован извод, че съществува реален риск от укриване на подсъдимия извън страната.

Следвайки очертаната хронология, съдът намира, че формалната предпоставка, свързана с вида на престъплението, за което е ангажирана наказателната отговорност на А. А., е налице. Последният е привлечен в

процесуалното качество на обвиняем за престъпление по чл.206, ал.1 от НК, за което е предвидено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от една до шест години. При тези параметри следва да се приеме, че инкриминираното посегателство попада в категорията „тежко престъпление“, съобразно дефиницията, дадена в чл.93 т.7 от НК.

Не следва обаче да бъдат споделени съображенията на прокуратурата относно наличието на реална опасност от укриване на подс. А. А., което обуславя и отсъствието на законово основание от продължаване действието на наложеното върху правната му сфера ограничение. След преглед на материалите по делото, съдът установява, че лицето е привлечено като обвиняем близо три месеца преди делото да приключи на досъдебна фаза. Въпреки липсата на взети за обезпечаване на участието му в производството мерки за процесуална принуда, не са констатирани отклонения в поведението му на субект на процеса и страна в процесуални отношения. А. е със статут на постоянно пребиваващ в Република България чужденец, декларирал адрес на територията на страната, който реално обитава, респ. телефон, на който отговаря, като кореспонденцията с него до момента е протичала безпрепятствено. Доказателство за тези факти е отсъствието на надлежно удостоверени обективни пречки пред установяване на контакт с него от органите на досъдебното производство и съда.

Предвид обвързаността си с Република Турция, както с оглед лични, така и професионални ангажименти, той реализира пътувания често извън страната, заявено, впрочем, изрично от него. Последното обаче не е достатъчно основание, за да се приеме, че той следва да понася допълнителни тежести върху правната си сфера, още повече когато не е допринесъл със свои действия за възникване на съмнения относно бъдещо вероятно възпрепятстване на хода на воденото срещу него наказателно производство. По делото не са приобщени доказателства, насочващи към прояви на недобросъвестност от страна на подсъдимия по повод процесуалните му задължения да се явява пред компетентните органи, когато бъде призован за действията, изискващи присъствието му. Разсъждения в противната насока не се обуславят и от данните за личността му и описаните в обвинителния акт параметри на инкриминираното престъпление. Дори представените днес документи не са достатъчни, за да опровергават достигнатите изводи, доколкото те съдържат всички необходими реквизити, позволяващи на този

етап да се приеме, че облигационни отношения между подсъдимия и трети лица действително съществуват и по тях А. е поел ангажменти, които касаят пътувания и зад граница.

По изложените аргументи съдът приема, че наложената мярка за процесуална принуда спрямо подсъдимия А. не е оправдана и не е съобразена с императивните повели на вътрешното право и международните актове, предвид фазата, в която се намира понастоящем наказателното производство и темповете, с които то се провежда. Тя не е пропорционална на опасността от укриване на подсъдимия, данните за процесуалното му поведение до момента и нуждите на настоящото дело, поради което и следва да бъде отменена.

По повод предявената претенция на представителя на ощетеното юридическо лице относно конституирането на последното като граждански ищец в производството, СЪДЪТ намира, че макар и подадена своевременно, в изискуемата форма и от процесуално легитимирано лице, тя не е съобразена с очертаните в обвинителния акт фактически признаци на деянието, в това число и с размера на съставомерните вреди. В този смисъл и съвместно разглеждане на гражданския иск в производството съществено би затруднило хода на делото и би предпоставило нарушение на нормата на чл.88, ал.2 от НПК, съгласно която гражданският иск не може да става основание за отлагане на делото.

Що се отнася до молбата за конституиране на „XXX“ ЕООД като частен обвинител срещу подсъдимото лице, Съдът намира, че същата е недопустима. Качеството на пострадал в наказателно производство възниква единствено за физическо лице, претърпяло непосредствени вреди от извършеното престъпление, преследвано по общия ред. Аргументи в тази насока се черпят от сравнителното тълкуване на разпоредбите, регулиращи правното положение на акцесорните субекти на процеса (частен обвинител и граждански ищец) и установени в хипотезите на чл.76 от НПК и чл.84, ал.1 от НПК. В първата цитирана разпоредба законодателят борава изрично с термина „пострадал“, чието съдържание е правно установено и дефинитивно се свързва с физически лица, претърпели вреди от престъпно посегателство. За разлика от този текст, в ал.1 на чл.84 от НПК е разширен кръгът от оправомощените да предявят молба за конституиране в качеството на

граждански ищец. Сред тях се откроява и фигурата на ощетеното юридическо лице. В този дух е ситуирана и разпоредбата на чл.247в, ал.4 от НПК. Тя въвежда регламент кои правни субекти могат да участват като частни обвинители в производството, като изрично провежда разграничение между физическите и ощетените юридически лица. Последното се явява допълнителен и достатъчен аргумент в подкрепа на виждането за отликите в правния статут на двата процесуални субекта – „пострадал” и „ощетено юридическо лице” и различните, включително и по обем гаранции, които са им предоставени за защита на правата и законните им интереси в рамките на развиващия се наказателен процес.

Така мотивиран

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА разпоредително заседание по НОХД № 9954 по описа на СРС, НО, 2 състав.

НЕ КОНСТАТИРА допуснати в предходната процесуална фаза съществени процесуални нарушения довели до ограничаване правата на обвиняемото лице.

НЕ ВЗЕМА спрямо подсъдимия мярка за неотклонение.

ОТМЕНЯ мярката за процесуална принуда "Забрана за напускане пределите на Република България", взета спрямо А. А., ЛНЧ: XXX.

НЕ ДОПУСКА до съвместно разглеждане в настоящото производство предявения граждански иск от „XXX“ ЕООД и **НЕ КОНСТИТУИРА** в качеството на граждански ищец „XXX“ ЕООД.

НЕ ДОПУСКА конституиране в настоящото производство на „XXX“ ЕООД като ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ.

Определението подлежи на обжалване и/или протестиране, съгласно чл. 249, ал. 3 НПК, пред СГС в 7-дневен срок, считано от днес, по реда на Глава XXII от НПК, в частта относно произнасянето по чл. 248, ал. 1, т. 3 и т.6 от НПК и отказа на съда по чл.248, ал.2 от НПК да допусне частен обвинител.

След влизане в сила на определението за отмяна на мярката за процесуална принуда препис от определението да се изпрати незабавно на ГД „Гранична полиция“-МВР и на Дирекция „БДС“ при СДВР за сведение и изпълнение.

Определението относно гражданския иск е окончателно.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ: 1.

2.

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 07.11.2023 г., от 09:30 часа, за когато страните и участниците в днешното разпоредително заседание се считат за уведомени от днес.

За датата на съдебното заседание да бъдат призовани и свидетелите М Р. Г.-Б. и Б. Б. Б.

ОПРЕДЕЛЯ две резервни дата за провеждане на открито съдебно заседание, първата, от които за 04.12.2023 г., от 09:00 часа, за когато да се призове вещото лица Б. В. М..

ОПРЕДЕЛЯ втора резервна дата за 18.12.2023 г., от 09:00 часа.

Датите са съобразени с професионалните ангажименти на защитника, двамата съдебни заседатели и преводача.

ОПРЕДЕЛЯ на преводача за извършване на превод възнаграждение в размер на 180,00 лева, платими от бюджета на Съда.

Издава се 1 бр. РКО.

Препис от протокола да се издаде на защитника, като сканирано копие му бъде изпратено и на предоставения от него електронен адрес. Препис от протокола да се издаде и на Прокуратурата.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16:05 часа

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____